

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 11. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm437/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

i Spøg og hals i gnaven Altor, til at bringe den Skønhed for Dagens Lyg, jeg aldrig kunde blive træt af at berømme, og forsikrede, at mine Bøstribeter for Oplysning af den dunkle Sag ikke skulde fattes Understøttelse, og da de selv Boghandlernes Black and Young tilbød deres Tjeneste, kunde jeg umulig vægre mig ved at gjøre et Skridt, der godt kunde synes mislykket og dog tjene til Sagens Fremme. Saaledes vilkom min Udflugt til et Angel-Sachsisk Bibliotek, hvis Udgivelse af mig vel grundede til Umulighederne, men som jeg vidste, behøvede kun at gjøre lidt Opsigt, for at finde Udgivere i England selv. Langt fra derfor i Udflugten at skaae den Engelske Omfrøthed, stræbde jeg netop med Flid at saare den saa dybt som muligt, og sangte, blandt Andet, reent ud, „Dersom jeg var en Engelse, istedenfor en Dansk, Digter og Historiker, da vilde jeg tiltale mit Fædreland med den „ufødselige Sangers“ Ord:

Dorckers er du end Urten, som raader

Paa Fedus-Jarås-Bræden af Letke i May,

Vil du dig ei røre endnu;

men skiondt jeg nu er langt fra at kunne udtrykke mig saa Engelsek med saadan Fynd, skulde jeg dog ikke beklage, at man trogede min Tjæreste, naar det kun maatte vise sig, at det ikke var Sagen, men kun mig man betragtede med Ligegyldighed.”

Det tegnede nu vel et Øieblik til, at Subskriptionen vilde blive tiltrækkelig, og jeg altsaa nåedes til enden med Skam at trække mig tilbage eller prøve paa den Urimelighed at forblive i Danmark og staa i Spidsen for et saadant Værk i England, og jeg havde endnu Nok af min poetiske Forvovenhed til uden Betænkning at vælge det Sidste; men da jeg, før at lægge Haand derpaa, kom trede Gang til England, hørde min Udflugt gjort sin naturlige Virkning, saa man omdømt betragtede og behandlede mig som en Dansk Viking, der, efter mine hiære Forfædres Eksempel, vilde berige baade mig selv og Danmark med Englands Skatte, og Boghandleren var nær ved reent ud at sige, han ikke turde befatte sig mere med mig, for ikke at stæmpe til en Landsforræder.

Man misforstod mig imidlertid ikke, som om jeg vilde beklage mig over mit forulykkede Toy 1831, thi jeg rognar de Sommer-Maaneder, jeg da tilbragte i London og Cambridge, til de behageligste saavel som de leverigste i mit Liv, og personlig vundt jeg al den Agtelse og Forkommenhed, jeg kunde ønske, men Sagen, Udgivelsen af de vigtige og dyrebare Levninger af den første neoeuropæiske Literatur, det var nu blevet en

